

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΤΗΛ. : 2106411526
ΦΑΞ : 2106411523

Αθήνα 25-1-2011

Αριθ. Πρωτ. : 173

Αριθ. Γνωμ. : 1/2011

**Προς : Την Προϊσταμένη Διεύθυνσης
Νοσοκομείου κρατουμένων Κορυδαλλού**

Κοιν. : Τους κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών & Πρωτοδικών της Χώρας.

ΘΕΜΑ : «Τρόπος υπολογισμού κράτησης : 1) για άτομα με αναπηρία 80% και άνω και 2) για μητέρες κρατούμενες».

Σε σχέση με τα αναφερόμενα στο υπ' αριθμ. 441/17-1-2011 έγγραφο σας και ενόψει του άρθρου 24 ν.1756/88, η γνώμη μας είναι η εξής :

1) κατά το άρθρο 105 § 7 Π.Κ. – όπως η § αυτή προστέθηκε με το άρθρο 4 § 2 ν.3904/2010, ΦΕΚ 218^Α/23-12-2010.

«Κάθε ημέρα παραμονής σε σωφρονιστικό κατάστημα κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επεμβάσεις μεταμόσχευσης καρδιάς ή ήπατος, νεφρού ή μυελού ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήγη νεοπλασία ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση και από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και : α) για κάθε πάθηση που το διαπιστωμένο από υγειονομική επιτροπή ποσοστό αναπηρίας είναι 80% και άνω , β) για τις κρατούμενες μητέρες, για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους ...».

Κατά την εισηγητική έκθεση του άνω νόμου «το προνόμιο – ευεργετικού υπολογισμού της ποινής – αυτό οφείλει η πολιτεία να το παράσχει στις άνω κατηγορίες κρατουμένων, οι οποίοι αδυνατούν να εργασθούν στο κατάστημα κράτησης και να επιτύχουν έτσι την ταχύτερη απόλυσή τους» [βλ. και την αγόρευση του Υπουργού δικαιοσύνης στη Βουλή (17-12-2010 σελ. 173) -]. Από την ως άνω διάταξη – σε συνδυασμό με την αιτιολογία της και τη φύση του πράγματος – σαφώς προκύπτει ότι για την εφαρμογή αυτής απαιτείται να έχουμε κρατούμενο σε σωφρονιστικό κατάστημα που να παραμένει σ' αυτό και ταυτόχρονα αυτός να πάσχει από μια των αναφερομένων παθήσεων ή να έχει μια των αναφερομένων ιδιοτήτων. Απαιτείται δηλ. χρονική ταύτιση παραμονής – πάθησης [ιδιότητας].

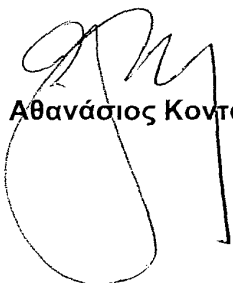
Και ναι μεν ο άνω νόμος έχει έναρξη ισχύος του [κατά το άρθρο 36 αυτού] το χρόνο δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως έτσι ώστε να φαίνεται ότι καταλαμβάνει κατ' αρχήν μόνο αυτούς που υπάγονται σ' αυτόν από τον χρόνο τούτο, πλην όμως ενόψει του άνω δικαιολογητικού λόγου και της φύσεως του πράγματος – όπως ελέχθη – σε συνδυασμό με το ότι ο θεσμός της υπ' όρον απόλυσης είναι ουσιαστικού ποινικού δικαίου και συνεπώς ισχύει το άρθρο 2 § 1 Π.Κ. [βλ. Ζησιάδη Ποινικό Δίκαιο τομ. Β , σελ. 417, Μαργαρίτη στον τιμ. τόμο Μανωλεδάκη σελ. 380 -1, Καϊάφα – Γκμπάντι στο έργο «Δίκαιο των ποινικών κυρώσεων» (2008) σελ. 476, 493] είναι εμφανές ότι καταλαμβάνει και αυτούς για τους οποίους συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της άνω § 7 του άρθρου 105 Π.Κ. και προ της ενάρξεως της ισχύος αυτής της διάταξης, ήτοι και αυτούς που κρατούνται, από τότε που κρατούνται, και είχαν μια από τις αναφερόμενες παθήσεις – ιδιότητες κατά το χρόνο κρατήσεως. Η συνδρομή της άνω παθήσεως – ιδιότητας αποδεικνύεται με τις προϋποθέσεις της § 2 του άρθρου 110 Α Π.Κ. – σε συνδυασμό με την 164484/18-12-2009, ΦΕΚ 52^Α, κοινή υπουργική απόφαση .

II) Όπως καθίσταται σαφές από αυτό τούτο το άρθρο 105 Π.Κ. και δη τις §§ 1, 2, 3 και την 5 αυτού – που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο «Απόλυση του καταδίκου υπό όρο» - η § 7 του άρθρου αυτού αναφέρεται στον υπολογισμό της ποινής για την υπ' όρον απόλυση και μόνο ήτοι για τη χορήγηση της υπ' όρον απόλυσης.

Επομένως, άλλο αυτοτελής, δηλ. χωρίς υφ' όρον απόλυση έκτιση και άλλα έκτιση για χορήγηση υφ' όρον απόλυση.

Το πότε η ποινή εκτίεται πλήρως το ορίζει ο νόμος. Μόνη η συνδρομή των προϋποθέσεων της υφ' όρον απόλυσης δεν σημαίνει και έκτιση της ποινής. Εξ άλλου εάν η ποινή έχει εκτιθεί είναι αυτονόητο ότι δεν υπάρχει πεδίο εφαρμογής των περι υφ' όρον απόλυσης διατάξεων.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Αθανάσιος Κονταξής

B.K.